

Vatican hiện rất quan tâm đến tình trạng của các nước cộng sản và đang tìm cách xây dựng lại một Giáo Hội đích thực của mình. Những tội của chế độ cộng sản còn được liệt kê với những hình thức nghiêm trọng của nó về mặt chính trị, văn hóa, giáo dục, tôn giáo, xã hội đến kinh tế, chính trị... đang là những ưu tiên không nhỏ của lãnh đạo Giáo Hội tại những nước cộng sản. Ở đây xin chỉ bàn về tình hình một cách tổng quát đưa vào những nhận xét của các giám mục Đông Âu để trình bày tại hội nghị ở thủ đô Croatia mới đây, rồi từ đó rút ra một vài nhận xét / bài học cho Giáo Hội Việt Nam[1].

HỘI NGHỊ ZAGREB: Những di sản của Công Sản

“Những vết thương và đổ vỡ do chế độ nghĩa cộng sản gây ra hiện vẫn còn tồn tại và đang đau đớn dằn vặt những con người và xã hội nơi những quốc gia đã một thời phôi sinh sau bức màn sắt”.

Đó là thông điệp của các giám mục Đông Âu đã đưa ra tại cuộc họp chuyên đề ngày 11-2-2009 tại Zagreb, thủ đô Croatia: “Số mạng của Giáo Hội ở những nước Trung-Đông-Âu 20 năm sau khi chế độ cộng sản sụp đổ: 1989-2009”.

Đây là hội nghị chuyên đề thứ ba tiếp theo hai hội nghị trước ở Budapest năm 2004 và Prague năm 2007 về cùng một chủ đề như vậy kể từ khi bức tường bá linh sụp đổ vào năm 1989.

Đức Hồng y TGM Zagreb Josip Bozanic, phó CT/HĐGM Âu Châu là chủ tịch hội nghị đã mời 13 giám mục địa phận HĐGM Âu Châu tham dự / chia sẻ ý kiến tại hội nghị.

Ngày khai mạc Hội Nghị cũng là ngày kỷ niệm Đức HY Alojzije Stepinac được phong Á Thánh. Các đại tài thao luận cũng được biết chú trọng vào những tàn tích tinh thần do cộng sản để lại và những di sản của các vết tích vì đạo dẫm đạp ào cộng sản.

Trong bài kết thúc hội nghị, Đức HY Bozanic đã ví “niệm tin của Đức HY Stepinac và của các vết tích vì đạo khác nhau là kết quả của những khổ đau, những nhún nhường, những can trường, công

quyết không lùi bước trước những công hình, áp đặt và dßng tßng tßng bù đắp yß mô thâm độc của kẻ dßng”.

Ngài bình luận:

- “Bßc màn sßt là hình ßnh của hận thù, chia rẽ, đßng vß, ngăn cách và vß kß. Nó đßng cßng nên bßi con ngßng ißng vßi chßng trßng ngßng ngăn cản con ngßng ißng đßng vßi con ngßng ißng. Chßng trßng ngßng đó còn thâm độc hơn nữa là ngăn cản con ngßng ißng hßng vß Thiên Chúa và nhßng bißt tình thßng yêu của Ngài”.

- “Khi mà con ngßng ißng –ĐHY nói tiếp- đßng nên bßc tßng ngßng ngăn cách đó thì Thiên Chúa ßng gieo hạt giống những những tßng phßng của đßng sßng và cho phép nó chßng đi..... Và rõ ràng là khi ngßng ißng ta cßng tình cảm của sßng, bißng đßng lành thành sßng đá thì chính đßng đó ßng phát sinh ra hoa trái”.

.... CHO ĐßNG BßNG GIß

Đßng Hßng Y báo đßng: “Mßc dù chúng ta có cảm tưởng là hßng thßng cai trị của chßng nghĩa công sản đã tan vỡ, những không còn hoạt động với những hình thức như trước kia nữa, những nó đã biến hình đßng thay cách, trong khi môi trường, đßng sßng là nơi con cháu chúng ta / thßng hßng trßng phßng ißng sinh ra và hít thở đßng sßng đã buộc chúng làm nhiệm vụ và bßng rßi”.

Thßng vßng, mßt trong những thßng mßc mà đa số các hội thảo viên lưu ý các giám mục là cho dù chßng nghĩa công sản đã sụp đổ, những “cßng trúc của nó vẫn còn tồn tại và ßng pháp ßng pháp, cßng vßng kinh tế, giáo dßng ßng văn hóa” và đßng bißt “cung cách suy tßng của con ngßng ißng, tâm tình đßng xßng vßng nhau, những bißng cßng, hißng tßng ßng quá khßng vßng âm thßng mßng nấu đßng ißng bßc màn che thßng kín gßng là ‘yên lặng’ “.

Đßng hßng yßng đßng câu hỏi và lưu ý mọi người, nhất là những ßng có trách nhiệm trong Giáo hội đßng tìm hiểu lý do hßng có những cách sßng của chúng ta.

Những Tội Tích Của Công Sản Trong Giáo Hội Công Giáo

Tác Giả: Bác sĩ Nguyễn Tiến Cảnh, M.D.

Chúa Nhật, 12 Tháng 4 Năm 2009 12:15

- “Vô ý thì làm sao có thể cắt nghĩa được cái hiện tượng là đã 20 năm sau khi chế độ công sản sụp đổ mà người ta vẫn không dám nhìn nhận sự thật, chế độ hiện nay của Croatia người ta vẫn né tránh không dám nói đến ĐHY Stepinac?”[2]

Ngài tiếp tục bình luận:

- “Những con cái của đời trá đã thu nhận những mảnh vỡ, y học như cái “Bức Màn”, rồi dùng đó để nấu và làm thành một tập sách những mù bao phủ sự thật về cái nhân loại quan trọng nhất. Những bức màn còn sót lại đó người ta lại reo mừng mừng chia rẽ và nghi ngờ.”

Đức Hồng Y Bozinac nói tiếp:

- “Sự thật là bức màn sự thật đó đã hình thành nên, hình thành công sản đã tan vỡ, những những mảnh vỡ như cái nút nên nó vẫn còn tồn tại rồi rồi ngoan cuồng, luôn luôn cố gắng cùng một loại đời trá, sai lạc, bịa đặt không chấp nhận chính trị cùng những những quan liên hệ với quá khứ, mà cố gắng giáo dục, khoa học và giáo huấn”.

Ngài cũng báo động “Hãy coi chừng những loại tuyên truyền quặng bá rùm beng trên những những mặt, khố cổ và loài người, nhất là vẫn để để sự công con người và gia đình xã hội.”

Ngài nhận nhận:

- “Chúng ta sự không bao giờ để ý hay cho phép tạo bất cứ một hình ảnh chính trị nào liên quan đến những vẫn trên, bởi vì đó không phải là vẫn để để con người để ý hay không mà đó chính là trung tâm điểm của sự thật mà chúng ta là người gác”.

Một vẫn nhận nhận mà Đức Hồng Y nhận nhận là vẫn để để hình thông giáo các Giáo hội, một sự hình thông mà những tay gác là “siêu lý tưởng của giáo pháp, ngăn cách” những tín hữu phương Đông với những tín hữu phương Tây. Ngài kêu gọi những người hiện diện “để quên những các Giáo Hội trong thế giới từ do luôn luôn yểm trợ chúng ta rồi rồi mảnh vỡ và đức lòng, bởi vì những sự

hiệp thông, những nhót và đoàn kết đó mà Giáo hội đã tiến những bước tiến đồ o vĩ đồ i”.

Trong một lúc khác Đäc Häng y Bozanic đã lưu ý mọi người: Đây là lúc “phäi rao truyền Tin Mừng một cách mới mẻ và can đảm hơn khi phäc läi căn gốc Kitô giáo thäc sä của chúng ta, là lúc chúng ta phải trả läi / đáp läi những thách đä và khiêu khích của những người chế träng thuyät loäi suy và nhät là tính đäc đoán của những người chế träng thuyät täng đäi”.

Các Giám Mục cũng đã nhắc mọi người nên đä ý đän những thách đä và đòi hỏi của việc toàn cầu hóa, đäo đäc sinh học, khoa thän kinh học, vấn đä di dân và việc thiät lập một trật tự mới thiä giäi không kém gì việc bäo vệ tä do läng tâm và những lý täng mới, nhät là những lý täng liên quan đän đäi sống con người và gia đänh.

KHÔI PHäC LäI QUÁ KHä

Văn phòng thä ký của Đäc Häng y chế träch hội nghị đã đäa ra một lưuä kêu gọi: “Chä đä công sän đã qua đi, những tàn đä của nó vẫn tồn tại cùng với những vết thäng vết nänh häng sâu đäm trên con người và xã hội. Vì vậy cần phải có sự phù trợ giúp đä của Thiên Chúa và Giáo Hội đä những vết thäng đä vä y mau đäc hàn gän läi”.

Tät cả các nhóm thäo luận đäu đäc biết chú ý đän sự cần thiät phải có Giáo hội giúp đä hơn khi đäng läi “Kỷ lục Lịch Sử” với những năm tháng đäng chế đä công sän đä chỉn đäu chế ngä läi phong cách và khuyến khích “cä quên lịch sử”, “NÍN LäNG DĨ VäNG”, không muốn nói đän, nhắc läi những sự việc, những biến cố đã thäc sä xảy ra, nhät là với những vết vì đäo đã hy sinh mạng sống trong ngục tù hay đäng hình thäc nào khác vì con người, vì Chúa và Giáo Hội.

Một đäc biết nữa là nhu cầu giải trí, cần phải đäng giúp đä, häng đän đä chúng “nhän biết ra lịch sử đích thực” và “luôn luôn ghi nhớ trong tâm khäm mình những vết đä ‘vì Niäm Tin, vì Chúa, vì Con Ngängäi’ mà hy sinh mạng sống”.

Sau cùng các Giám mục đã quyät đänh chế cä một Hội Nghị về Lịch Sử đä thäo luận về đäi sống của Giáo Hội và những việc làm của giáo dân trong thäi kỳ công sän.

MỘT VÀI NHỮNG XÉT GÓP Ý

Qua nội dung của Hội Nghị, chúng ta thấy những người xét của Đßc Hội nghị Bozanic và giáo dân đã một thời sống dưới chế độ công sản cũng không khác những gì mà chúng ta thấy ở Việt Nam chúng ta bây giờ. Điều đó cũng dễ hiểu, bởi vì công sản thì dù ở Đông hay Tây hay Á cũng cùng theo một đường lối như nhau. Đó là đối trá, hßn thù, chia rẽ và vßk. Và, tôn giáo là thuộc phẩm mê hoặc con người, công nhân tiêu diệt.

Công sản đẩy con người gian dối. Gian dối với chính mình và với người. Đối với công sản, không ai có quyßn nghĩ và hành động khác với đường lối, lập trình của bác và đảng. Nghĩ khác, làm khác với đảng và nhà nước là phải bỏ tiêu diệt. Do đó muốn sống thì phải nói dối, làm gian theo đúng lối bác, đảng và nhà nước cho dù có trái với lòng tâm, ý nghĩ của mình.

Công sản không nhân nhượng với kẻ thù. Họ quan niệm “giết là còn hßn tha là mß”. Ai cũng biết câu nói ghê rßn của người công sản trong đầu tư cách rußng đất: “Đào tên gọi Tróc tên rß...”, nghĩa là không để sót một tên công nhân hào ác bá ác ôn nào. Hãy nhìn những gì xảy ra ở miền nam Việt Nam sau 30-4-75 thì rõ. Những người lính VNCH đã chết, có muốn yên mồ đất cũng không xong. Một cái bia kỷ niệm của những người vượt biên chết trên đường tìm nơi nương nß những người xa xôi mãi tên Nam Đßng cũng không được phép tên tử...[3]

Tß đối trá, hßn thù đi đến vßk quß không xa. Con người sống trong xã hội công sản chỉ biết có mình, chỉ lo cho mình để sống còn, bởi họ người công sản bußc mọi người phải tự kiếm sống, tự cáo nhau để trở thành người giàu là “công dân tốt”. Con người không còn tình người nữa, họ tß luân thường đạo lý, họ phép ß đi. Một ông bạn ở Việt Nam thăm gia đình, ông đã công nhân hòa đảng không ai nhận ra ông là “Việt kiều”, những người bạn họ tự y ngay ở Saigon. Tại sao?

- Bà bán cho tôi ly café.
- Bà chỉ quán đem ly café ra cho ông bạn.
- Cám ơn bà chỉ.
- Ông là Việt kiều phải không? Bà chỉ hỏi.
- Sao mà bà biết?
- Bởi vì ông biết “cám ơn”. Ở đây có ai cám ơn ai bao giờ đâu!

Một câu chuyện xảy ra ở Hà Nội:

Lần đầu tiên mẹ tôi Hà Nội, tôi không khi nào gặp khi tìm nhà của một người quen làm trẻ em một khu phố văn hóa. Thấy có một đứa trẻ đang nô đùa ngoài ngõ, tôi hỏi:

- Này, các cháu có biết nhà ông xã trẻ em khu phố văn hóa ở đâu không?

Một đứa trẻ trai, trẻ trên dưới 10 tuổi, ngơ ngác nhìn tôi bằng đôi mắt xấc láo, ranh mãnh, đáp gọn lọn:

- Biết, nhưng để chờ!

Tôi lúc đầu đi sâu vào ngõ văn hóa, gặp một thanh niên hỏi:

- Anh ơi, anh có biết nhà ông trẻ em khu phố văn hóa này ở chỗ nào không anh?

Gã trẻ tuổi này chững chạc thềm dòm ngó gì đó rồi tôi, trẻ lười cười nói:

- “Đéo biết”.

Khi gặp ông trẻ em khu phố văn hóa, tôi đem chuyện này kể cho ông ta nghe với lời than thở:

- “Anh ơi, các bác phụ huynh ở đây đã không dạy dỗ con em hay sao mà để chúng nó ăn nói với người khác lộ thô bỉ đến thế anh?”!

Chàng cười suy nghĩ gì, ông trẻ em khu phố văn hóa đã thu hút mọi người ngay:

- “Có dạy dỗ chứ, nhưng chúng nó để nghe!”

Lúc này có cô con gái của ông bên tôi là cô giáo dạy môn văn và đi dạy và tôi đem chuyện ra kể lại. Thay vì trẻ lười trẻ cười tiếp cho tôi, cô giáo xin phép thuật lại một chuyện như sau:

Hôm nay cháu gái tôi bài văn, có điểm khá thành tích anh hùng và dũng cảm của nhân dân ta đánh giặc Tây, đánh nhào M, v.v.... Cuộc cùng cháu kêu mẹ em học trò trai lười nhút nhát, bố nó có thể nghĩa hai chữ “dũng cảm” là gì. Nó đứng lên suy nghĩ một lúc rồi đáp gọn lọn:

- Nghĩa là..., là... để số.

Sau đó cháu tôi có cuộc tiếp xúc với ông bố trẻ em giáo dục và đào tạo, liền đem chuyện này kể cho bé học trò có thể nghĩa hai chữ «dũng cảm» là «để số» cho ông nghe. Nghe xong, ông bố trẻ em trẻ vờ dăm chiêu, ra đi để suy nghĩ mung lung lộn. Cuộc cùng ông nghiêm nghị nhìn cháu rồi gật gù như một triết gia uyên bác và khám phá ra một chân lý, chậm rãi đáp:

- Ồ, mà nó có thể nghĩa như thế cũng để sai!....

Đấy, bây giờ luân lý đạo đức của con người ở chỗ đây là như thế đấy. Rồi đây các thế hệ trẻ miền Nam cũng vậy thôi. Làm sao tránh được [4].

Đó, phải chăng con người đã sinh ra rồi để cho nó đá đã phải hít thở cái không khí đã bị nhiễm độc.

Những Tội Tịch Cấm Công Sự Trong Giáo Hội Công Giáo

Tác Giả: Bác sĩ Nguyễn Tiến Cảnh, M.D.

Chúa Nhật, 12 Tháng 4 Năm 2009 12:15

Một câu chuyện khác do chính người viết chuyện kể khi còn trong tù của tôi. Một hôm mẹ anh em tù người nói chuyện với anh quản giáo. Anh quản giáo khoe:

- Tôi sắp được đi nghỉ phép về Bắc một tháng. Đã gần 30 năm xa nhà vào Nam chữa bao giờ được đi phép, nay hòa bình rồi mẹ đi được đi đây.

- Chà! –mẹ anh em tù đứng lên tiếng- lâu ngày nhỡ vậy, chắc khi gặp lại chắc hẳn phải vui lắm phải không anh?

- Ờ vậy chứ! đâu có được. Mẹ ngày đứng, tôi còn phải nghe ngóng xem với tôi nó thế nào chứ đâu có bằng chắc tự nhiên nhỡ vào giờ nào với nó ngay được chứ!!!

Con người trong xã hội công sự có ai tin ai đâu. Chắc có nghi ngờ, vậy kìa. Vì thế đâu còn tình yêu thương nhau.

Một ông bạn với Việt Nam chữa, vì sự thất lạc giấy thông hành Visa / Passport nên gọi bà con và ông anh rồi gọi họ. Sau hẳn một tuần đi chữa khắp Trung Nam Bắc, trở về khi trở lại Hoa Kỳ, anh bạn xin bà con cho lấy cái Visa, nhưng ông anh rồi và bà con nhất định đòi chuộc lấy với giá 5,000 dollars. Cũng may ông bạn đó còn tiền nên cứ nằng nặc cho bà con để lấy lấy thông hành.

Biết bao nhiêu đứng chờ ở ngoài tai gai một xẩy ra hàng ngày trong gia đình đến xã hội, cấm quy, học được, cho chí cả tôn giáo, tất cả đứng đứng, luân chuyển đứng lý do lý do không hiểu thì ít. Người ta chữa biết có tiền. Rồi rồi người ta coi như cái biết chuyển chuyển y như là bình chuyển, chuyển có gì phải thế các.

Một xã hội tha hóa, trong đó nạn xì ke ma túy, rượu chè, trộm cắp tràn ngập; chính quyền thì tham nhũng hối lộ, cấm quy, tha hồ bóc lột bóc hiếp người dân. Học được một căn bệnh giáo dục, bằng cấp giả, có tiền thì có bằng không cần một ngày đứng đứng v.v... Đó là chữa nói đứng đứng huân, người ta có đứng cho học sinh / sinh viên sự thất không hay chữa toàn là đứng trả sai lấy đứng đứng một nhữ chuyển chữa đích riêng chữa họ. Nói một đảng làm một nạn. Không dám nhìn như nạn sự thất, nhữ cả sự thất. Đủ quên đi sự thất.

Đó là chữa đích / thái độ ngăn cấm con người đến với con người, con người đến với Thiên Chúa. Tôi đã từng nghe câu chuyện bác H và kinh Lạy Cha chữa Công Giáo. Người ta biết trước em công giáo được kinh « Lạy Cha » xem Chúa có cho cơm ăn như trong kinh nói không thì không thấy Chúa cho cơm ăn... Nhưng khi đám trẻ xin bác H bánh thì có bánh liền. Nội dung câu chuyện như vậy cũng chuyển xẩy ra như người công sự khác như Cuba và Liên Xô mà như người người bạn Cuba và Nga Xô chữa tôi đã kể cho nghe đứng y chang vậy. Công sự đã duy

Những Tội Tịch Cấm Công Sản Trong Giáo Hội Công Giáo

Tác Giả: Bác sĩ Nguyễn Tiến c&nh, M.D.

Chúa Nhật, 12 Tháng 4 Năm 2009 12:15

v&t hóa, phạm t&c hóa tôn giáo đ& gây ác c&m v&i tôn giáo, cũng ch& v&i m&c đích không mu&n con ng& i đ&n v&i tôn giáo và tin vào Thiên Chúa. Mu&n thăng ti&n ngh& nghi&p, có vi&c làm t&t, l&ng cao thì ph&i gi&t tôn giáo. Có bi&t bao bác sĩ tr& tu&i m&i ra tr&ng không ki&m ra job, ph&i b& đ&o đ& có vi&c làm và thăng quan ti&n ch&c. Công s&n coi tôn giáo là thu&c phi&n mê ho&c con ng& i, là k& thù nh&t là công giáo, không th& đ&i tr&i chung, c&n ph&i h&y gi&t. N&u không gi&t đ&c thì b&ng m&i cách ph&i phạm t&c hóa, làm m&t uy tín, cô lập đ& cho b& tê li&t luôn.

LÀM SAO Đ& S&NG CHUNG V&I NHÀ N& C CÔNG SẢN Đ& HÀNH Đ&O

Đ&c HY Phạm minh M&n yêu c&u trí th&c công giáo / câu l&c b& Nguyễn văn Bình đ&a vào kinh nghi&m s&ng c&a Giáo Hội i mi&n B&c tr& c 1975 và Giáo Hội i mi&n Nam sau 1975 đ& nghiên c&u tìm ph&ng cách làm sao đ& gi& đ&o, s&ng đ&o và hành đ&o. Nghe đ&u đ& đó thì đã hi&u ra là «làm sao đ& hòa h&p hòa gi&i v&i Công s&n» đ& Giáo Hội i đ&c tho&i mái và hành đ&o, b&i l& Giáo Hội i mi&n B&c t& 1945 đ&n 1975 đã tuy&t đ&i không h&p tác v&i công s&n và Giáo Hội i đã b& tr&u đ&p, đàn áp và cô l&p v& m&i m&t trong khi đó Giáo Hội i mi&n Nam đã ph&n nào hòa đ&ng h&p tác v&i công s&n nên Giáo Hội i xem có v& đ&c thông th& h&n so v&i Giáo h&i mi&n B&c.

Nhìn b& ngoài thì v&y nh&ng không ph&i v&y đâu. Hoàn c&nh không gian và th&i gian & hai mi&n Nam B&c hoàn toàn khác nhau. N&u c& so sánh cách đ&i x& c&a Giáo Hội i mi&n B&c và Giáo Hội i mi&n Nam đ&i v&i công s&n và nhìn vào cái m&t n&i b& ngoài c&a Giáo Hội i hai mi&n & m&i th&i r&i rút ra bài h&c th&c hành thì e r&ng không đ&c ch&nh và nguy hi&m. Chúng ta c&n ph&i phân tích t&ng hoàn c&nh v&i nh&ng chi ti&t chính tr& văn hóa xã h&i tôn giáo c&a t&ng mi&n và t&ng tr&ng h&p h&u tìm hi&u cho ra lý do t&i sao.

Dĩ nhiên Giáo Hội i r&t &u t& v& tình tr&ng sa sút luân lý đ&o đ&c c&a xã h&i / đ&t n& c Việt Nam nói chung và c&a Giáo Hội i công giáo nói riêng và mong &&c có c& h&i, hoàn c&nh đ&c t& do đ& chăm lo, c&i t& giáo h&i và xã h&i.

Đ&u đó c&n ph&i có s& tr& giúp hay ít ra là đ&c s& đ&ng ý c&a chính quy&n đ& cho mình t& do làm công tác bác ái, xã h&i, y t& và văn hóa, giáo duc....

Chúng tôi không dám đ&a ra m&t k&t lu&n kh&ng quy&t là Giáo h&i ph&i s&ng v&i chính quy&n th& nào, b&i l& n&u đ& ngh& nên hòa h&p hòa gi&i v&i chính quy&n b&ng m&i giá thì s& r&ng có

Những Tội Tịch Cực của Công Sản Trong Giáo Hội Công Giáo

Tác Giả: Bác sĩ Nguyễn Tiến cßnh, M.D.
Chúa Nhật, 12 Tháng 4 Năm 2009 12:15

những khâu nó trái với giáo huấn của Giáo hội, với Tin Mừng hay quy định của tôn giáo bị xâm phạm thì ẽ những đßng đßng trái với những tâm và lòng yêu mến chân chính của mình những thói lỗi mang tiếng là hèn nhßt. Những cß lỗi như đßng đßng Giáo Hội phải đi theo những quy định của quy định của những lỗi và cái xã hội tha hóa vô luân thì sẽ bị kết tội là các đßng, «chß nói cái lỗi mißng, nói thì đßng làm mßng khó, với Việt Nam mà nói. Hãy nhìn Giáo Hội miền Bắc từ 1945-1975 xem nó thể hiện những gì».

Thßc vậy, lý luận nào cũng có lý của nó, những nên để ý xem nó có hợp với những tâm chính của những công giáo hay không, có trong sáng hay không, có bị những tiếng đßng đßng hay không, và những là kết quả / hậu quả của việc mình làm có tính vĩnh cửu hay không. Phát triển nhà thờ, nhà xß hoành tráng để khoe những thành không phải là việc làm cần thiết và đß. Tôi còn nhớ khi phong trào trong những năm ào ra những ngoßng quyền tiến đßng trùng tu, xây nhà thờ, chúng tôi có đßng đßng góp đßng sang những nhà thờ lớn Hà Nội thì Đßng HY Tiến đã khuyên không nên làm nhà thờ cho to lớn, cho đßng ngoài, chßng của tu bổ những những tàn phá không thể xß đßng đßng của và những là phải tu bổ tâm hồn mới là quan trọng. Bởi vì là nhà thờ lớn Hà Nội cho đến nay vẫn còn nguyên vẹn từ xưa, mặc dù những công trình thißng, rồi những công trình thißng của lỗi. Những mất viên thußng đßng cho qua những đau đớn mà những thói, những không chßng đßng căn nguyên của bệnh thì cách trị liệu đó không đúng. Thay thế của là thay thế của đßng đßng tßng của căn của bệnh.

Giáo Hội miền Bắc của những quy định không hợp tác với nhà nước cũng có lý do của họ. Giáo Hội bị trừ đßng, tàn phá những đßng tin đßng lý của họ không mất, trái lại hoa trái tốt đẹp của họ sinh ra những miền đßng hiu qußng đó. Bởi vì bao anh hùng thánh đã thờ hiến những Giáo Hội miền Bắc, đúng như Đßng HY Bozanic đã nói: «Khi mà con người đßng nên bị cßng ngăn cách thì Thiên Chúa lại gieo hạt giống những những đßng phạm của đßng và cho phép nó chßng đi... Và rõ ràng là khi người ta cßng tình của mình sống, bị đßng đßng thành sự đá thì chính là đó lại phát sinh ra hoa trái... » Một HY Trinh như Khuê, HY Trần Văn Căn, HY Phạm Đình Tiến, mất cha Chính Nguyễn Văn Vinh, mất thầy giảng Đßng bá Lung và Ngßng Đßng, Hoàng Yên và bởi vì ông trùm ông chßng đßng phải chßng tù vì quy định niềm tin vào Chúa v.v.... đã không mang tiếng là hèn nhßt mà còn đßng danh thơm lâu truyền đßng muôn đßng trong lịch sử Giáo hội. Các ngài đầu của những lỗi của chính quy định trên những... đßng lúc chßng có vòng hoa phßng đi ußng lỗi, có lại chia buồn những tiếng của chßng chßng, những bí thư đßng, những đßng, đßng nhà nước lấy tên đßng đßng hay của... Đßng HY Tiến lúc những xußng chßng của tiến Chúa kêu gọi: «Con đã can thiệp của đßng gian khổ vì ta, hãy với với ta trên thiên đßng» chßng đâu có của những lỗi chúc tiến của thờ quy định mà đôi khi còn làm phßng lòng, cau mày những những của mình kính trọng ngài. Và đúng vậy Chúa đã chißng lòng ngài không đßng cho chßng chßng, những bí thư, những đßng.... phân ußng, mang vòng hoa phßng đi ußng, trái lại họ còn làm khó đßng.... Tại sao vậy? Các ngài đã là những mất của, kết sĩ chính danh «Tôi trung chßng có mất Chúa» [5].

THÔI THÔI CẢ GIÁO HỘI MIỀN BẮC: KHÔNG CÒN CHỖ NÀO KHÁC

Giáo Hội mißn Bắc nhßt đßnh không hßp tác với chính quyßn cßng sßn vì các ngài đã hißu và bißt rõ chß đích cùng dã tâm cßa hß: «Tôn giáo (công giáo) là kẻ thù cßn phải đißt trß», và châm ngôn hành đßng cßa hß là: «cßu cách bißn minh cho phßng tißn». Vì vậy dù có hßp tác hay không thì tôn giáo / Giáo Hội vßn bß hß trừ đßp và truy nã bßng cách này hay cách khác tùy thßi tùy thß.

Giáo Hội mißn Bắc kß tß sông bßn Hßi trß ra gßm có đßa phßn Vinh, đßa phßn Thanh Hóa, đßa phßn Bùi Chu, đßa phßn Phát Dißm, đßa phßn Thái Bình, đßa phßn Hßng Hóa, đßa phßn Lßng Sßn, đßa phßn Hßi Phòng và đßa phßn Hà nßi. Đß cho đßn gißn, xin lßy đßa phßn Hà nßi là giáo phßn thß đô làm chußn đßnh nß xét và phân tích tình hình.

Giáo Hội mißn Bắc bßt hßnh vì bß rßi vào thßi mà chß nghĩa cßng sßn còn đang thßnh hành. Hß thßng tay thi hành chính sách cßa hß. Bắc màn sßt kiên cß đã ngăn cách ngßng i dân vßi thß gißi bên ngoài. Hß không cho thß gißi bên ngoài bißt vißc hß làm và hß cũng chßng cßn sß giúp đß cßa bên ngoài, trái lßi vßi Giáo Hội mißn Nam sau 1975 và nhßt là sau 1989 khi chß đß cßng sßn Nga và Đông Âu hoàn toàn xßp đß, bß c màn sßt đã hß xußng, hßn 2 trißu ngßng i dân mißn Nam lißu chßt vßt bißn tìm tß do đã làm cho cßng sßn lußnh quýnh, cßng thêm kinh tß xußng cßp thß m bußc hß phßi thay đßi đßng lßi hành đßng. Hß đã trß thành con cßc kß mßi. Có ngßng i quá đßn sß và ßu trß đßn đß gißn đß cho rßng vì Giáo Hội mißn Bắc không chßu hßp tác vßi chính quyßn nên Giáo Hội bß bách hßi. ß thßi kỳ này, dù có hßp tác hay không thì Giáo Hội vßn bß truy nã và trừ đßp nhß thßng, vì vậy các ngài thß rßng bßt hßp tác, chßp nhßn đau khß, chßp nhßn mßt giáo hßi hßm trú còn hßn là xum xoe vßi nhà nßc. Cùng lßm là hß chß bß thí cho Giáo Hội nhßng cái mà đáng lß mình đßng nhiên phßi có, nhßng cái chßng thißt yßu gì mà chß đß khoe trßng, lße bßp dß lußn hßu xoa đßu chßng đßi nhß cũng thßy hißn đßn rõ nét ß mißn Nam sau này. Hß không bao giß buông thßnh ngßng i đßu cßt lßi cßa đßo, cßa Giáo Hội và cßa con ngßng i. Giáo Hội mißn Bắc đã có lúc phßi thß tß đßng cßa tißu chßng vißn và đßi chßng vißn, sß tán chßng sinh vß vßi gia đình hßn là đß cho chính quyßn CS đßu khißn, đßnh đßt chßng trình giáo dßc cho các chßng sinh, quyßn tuyßn chßn chßng sinh, cho ngßng i nhà nßc vào đßy nhßng môn chính trß và hßc thuyßt mà Giáo Hội không cßn. Khßi hài hßn nßa là Giáo Hội lßi phßi trß tißn cho giáo viên khi mà mình không yêu cßu hß vào đßy. Dĩ nhiên mßt Giáo Hội chân chính không thß coi vißc nhà nßc cho phép mß cßa tißu chßng vißn / đßi chßng vißn loßi nhß vßy là mßt đßc ân mà phßi rßm beng khoe là thành tích vì bißt hòa đßng vßi nhà nßc.

Xin kß mßt câu chuyßn đã xßy ra ß nhà thß lßn Hà nßi khi cha Nguyễn văn Vinh là tßng đßi đßn kiêm chính xß. Trßng ngày lß Giáng Sinh 1958, nhà nßc tß đßng cho ngßng i đßn trang hoàng treo đèn kßt hoa, cß xí ngßp trßi trßng nhà thß gßi là đß mßng Chúa Giáng sinh. Có ngßng i báo tin cho cha Tßng đßi đßn Vinh, ngài chßy ra phßn đßi, yêu cßu hß ngßng thì kßt quß là cha Trßnh văn Căn là phó xß (sau này lên giám mßc rßi hßng y) 12 tháng tù treo, 3 giáo dân Đßng,

Những Tội Tích Của Công Sản Trong Giáo Hội Công Giáo

Tác Giả: Bác sĩ Nguyễn Tiến Cảnh, M.D.

Chúa Nhật, 12 Tháng 4 Năm 2009 12:15

Chính, Nhiêu bị phạt công cáo, riêng cha chính Vinh bị 18 tháng tù giam vì tội phá rối trật an, vu khống xuyên tạc chế độ và gây chia rẽ nhân dân để rồi bị giam ở Hỏa Lò rồi lên Yên Bái kiên giam, biệt giam ở trại Công Trại, trại tù khét tiếng nhất, ác nghiệt nhất ở miền Bắc Hà giang, Tuyên Quang, ai đến đó thì chắc có chuyện. Vào năm 1975 khi đã chiếm miền Nam, Địch Cha Khuê hỏi chính phủ «Cha Vinh của tôi đâu rồi?» thì được trả lời là tuấn sau thì cha Vinh về. Những cha Vinh đã không bao giờ trở về. Sau 12 năm bị giam tù công khổ hành hạ thân xác mòn tinh thần cha Vinh đã kết thúc cuộc đời với Chúa trời trong trại công trại trong khi án tòa chắc có 18 tháng tù.

Nhìn bên ngoài thì ai dám nói là nhà nước công sản công phá tôn giáo. Họ giúp đỡ, khuyến khích, tổ chức hội đồng Giáo Hội tổ chức lễ hội kỷ niệm, như mới đây họ cũng lập đã tuyên bố tội Hội Đồng Nhân dân thành phố Hà Nội trong buổi trao giải ý kiến với Địch Tổng Giám Mục Ngô quang Kiệt và các cha dòng Chúa Cứu Thế với Tòa Khâm sát và Thái Hà rằng nhà nước đã giúp đỡ, tổ chức hội đồng dành cho sinh hoạt tôn giáo những đã bị TGM Ngô quang Kiệt phản bác lại. Những ta làm vậy, nói vậy mà không phải vậy đâu.

Sau với Noel 1958 xảy ra ở nhà thờ lớn với cha chính Vinh, cha Căn và ba giáo dân bị mang ra tòa rồi tù rồi, ra đi ư để cho vui với gia hai bên nhà nước và công giáo, chính phủ để nghị với Tòa Giám Mục thành lập một ủy Ban liên lạc giữa nhà nước và Giáo hội, mới việc liên quan giữa hai bên phải đi qua ủy ban này, những các thành viên thì Tòa Giám mục không được có ý kiến, nghĩa là không có quyền chặn lại mà do nhà nước sắp đặt [6]. Tòa Giám mục không được ý với cái tổ chức đó vì biệt rằng đây chỉ là một tổ chức tiến Giáo Hội ly khai giữa bên Tàu.

Thì là Tòa Tổng Giám Mục và các linh mục trí thức nông công xã để phá phần có với để và bị để ư bị làm khó để. Cha Tổng để đi đến Nguyễn Văn Vinh, du học Pháp, người rảnh tề tài giỏi và công quy tụ để tuyên công để đi công để De Lattre de Tassigny bị đem ra làm với tề thôn để ư tiên để đến một nhữ đã nói trên, tiếp đến Địch Giám Mục Trần nhữ Khuê [7] bị công không cho ra khỏi Tòa giám mục, coi như bị giam lỏng, rồi cha Phạm hân Quynh, người du học Pháp, thề ký TGM bị công lập, quần thúc tội một giáo xã ở nhà quê 28 năm (1960-1988), cha Nguyễn trng Oánh, du học Hoa Kỳ với Hà Nội năm 1955, đúng vào lúc để tề công chia đôi, bị quần thúc biệt giam tội giáo xã làng quê Truôn Thôn ng tề 1961 đến 1985 mới được tề m tề do đi về giáo xã Hà Thao thì chết ở đó. Cha Nguyễn Văn Thông, du học Bỉ và Pháp với Hà Nội năm 1955 cùng với cha Oánh cũng bị bắt đem ra tòa kết án 13 năm tù và 3 năm quần chề vì tội tàng trữ sách khiêu dâm, sách báo ngoi quần chề và làm gián điệp CIA. Bị giam lúc để ư Hỏa Lò 4 năm rồi ở Công trại, với Lào Cay rồi ở Công trại, rồi ở Hỏa Lò. Công chung tề t công là 23 năm tù trong khi án kêu chề có 13 năm, rồi với chề a tha lại còn bị quần thúc, công lập, ngăn cách với mọi người rồi để ng không mong quần nh 10 năm trại nê a (1976-1987). Khi được thả ra thì đã thân già công kiệt, cha Thông qua để năm 1991 [8].

Những Tội Tịch Cấm và Công Sản Trong Giáo Hội Công Giáo

Tác Giả: Bác sĩ Nguyễn Tiến Cảnh, M.D.

Chúa Nhật, 12 Tháng 4 Năm 2009 12:15

Những vạ y là tội t c các linh m c u tú nòng c t c a đ a ph n Han i đ u b cô l p, tù đ y cho đ n ch t, không có đ c c h i ph c v Giáo H i, giúp Đ c Giám M c theo nh ý nguy n. Đúng là ch đích c a c ng s n mu n gi t r n thì ph i ch t đ u. Các ngài b trù đ p, đàn áp, tù đ y cho đ n ch t, những Giáo H i đã không ch t. Chính các ngài, t m c t đ n giáo dân, ông trùm, ông tr ng nh nh ng h t gi ng đ c Chúa gieo vào lòng đ t cho ch t và th i đi đ sau này sinh ra hoa trái. Ph i chẳng tinh th n bi u đ ng s c m nh ni m tin qua v Thái Hà và Tòa Khâm s m y tháng tr c đây chính là nh ng hoa trái y đang làm cho Giáo H i s ng l i và can tr ng h n, cho m t ngày mai t i sáng huy hoàng h n. Trái l i cái y Ban g i là y Ban li n l c nh ng ng i công giáo yêu n c yêu hòa bình do nhà n c l p ra đ thao túng Giáo H i b tê li t không th h t đ ng đ c vì ch ng có giáo dân giáo sĩ nào tin theo.

Giáo H i mi n B c b trù đ p nh ng không b tha hóa, b ngoài thì điều tàn nh ng s c m nh b n trong r t can tr ng uy đ ng t giáo dân đ n giáo sĩ, m t cha chính Vinh, cha Oánh, cha Thông, m t thầy gi ng Đ bá Long, m t giáo dân Lâm đình Túy.... đã là nh ng g ng anh hùng phi th ng. So sánh v i c nh tù đ y g i là «c i t o» c a nh ng giáo sĩ, giáo dân i mi n Nam sau 1975 thì cái tù c a nh ng ng i mi n Nam, m c dù đã là tàn ác không k xi t nh ng cũng ch ng th m vào đâu so v i c nh tù đ y, trù đ p, kh ng b nh ng v i mi n B c.

HOÀN CẢNH GIÁO HỘI MIỀN NAM SAU 1975

N u bi u r ng vì Giáo H i mi n B c không ch u h p tác v i nhà n c nên m i b đàn áp thì e r ng không đúng cho l m. Nhìn vào cái t i danh mà ng i c ng s n áp đ t lên các cha Vinh, cha Thông, giáo sĩ, giáo dân v.v.... đ b t b giam c m thì đ bi t đó ch là cái c đ h trù đ p và tiêu gi t tôn giáo. M t c u đ i úy quân đ i qu c gia, ông Kí u duy Vĩnh, sau hi p đ nh Geneve 1954 chia đôi đ t n c đã i l i mi n B c và b tù đ y tri n miên cho t i năm 1975 đã k l i cho bi t là «n u ông có đ o công giáo, bi t làm đ u thánh giá thì ông không th s ng sót cho đ n ngày nay» [9]. Giáo H i mi n B c, nói th c ra, có mu n h p tác v i chính quy n đ xây đ ng đ t n c m t cách chính tr c cũng không đ c. i mi n Nam sau 1975, khi CS ch a m c a, thì tình tr ng x y ra cũng gi ng y chang i mi n B c sau năm 1954 mà thôi. Ai có th nói là vì Giáo H i mi n Nam ch u h p tác v i nhà n c nên h đ cho yên lành và t do hành đ o?

Chúng ta có th chia Giáo H i mi n Nam làm hai th i k : Th i k ch a c i trói và th i k b t đ u m c a, c i trói.

Th i k quá đ / ch a c i trói (1975-1989)

Những Tội Tích Của Công Sản Trong Giáo Hội Công Giáo

Tác Giả: Bác sĩ Nguyễn Tiến cßnh, M.D.
Chúa Nhật, 12 Tháng 4 Năm 2009 12:15

Minh vß trí Tßng Đßi đißn v.v... Ai bißu Đßc Cha Bình chßng đßi nhà nßc nhß các giám mßc mißn Bßc? Vßy mà ngài cũng vßn còn sß nhß vßy? Giáo Hội cũng vßn bß điều linh, bß chßt mßt cái chßt không nhß giáo hßi mißn Bßc, nhßng nó chßt, tê lißt và tha hóa nhß sau này.... mà chúng ta đã nhìn thßy. Cái ßy Ban đoàn kßt / Công Giáo và Dân tßc đßng đßu là Hußnh công Minh, Trßng bá Cßn, Phan khßc Tß, Thißn Cßm... là mßt ß nhßi tuyßn, nßm vai trò chính ßy đß thao túng giáo hßi.

Sau khi đã chßt đßc chân tay Đßc cha Nguyễn văn Bình, CS quay ra trß khß vòng ngoài giáo hßi. Các nhà dòng, tu vißn nam nß nhß dòng Chúa Cßu Thß, dòng Đßng Công, dòng khß tu Châu Sßn, nhà thß này, cha xß nß có máu mßt tß ngoài Trung vào đßn Sài Gòn rßi Cßn Thß nßi đßng bßng Cßu Long đßu bß gán ghép nhßng tßi mà chßng bao giß hß làm đß lßy cß bßt bß tù và tßch thu tài sßn hay cß sß nhß dòng Châu Sßn, dòng Đßng Công ß Thß Đßc, mßt dòng chuyên tu đßc cũng bß tß cáo có tàng trß vũ khí và lßng thßc đß chßng phá cách mßng. Thß là nhà dòng bß tßch thu, cha bß trên và các thầy bß bßt vào tù cßi tßo. Cha xß nhà thß Vinh Sßn ß đßng Trßn qußc Toßn cũng bß tß cáo có súng, có qußn lót, nßt vú đàn bà trong nhà đß rßi bß bßt đi tù và chßt không mßt lßn ra tòa xét xß. Cha Thi chánh xß nhà thß Bßc Hà bß đßp bß đßu chßt trong đßm tßi. Vß cha Hoàng Qußnh thì tên Thúy, tay cßn thßn cßa ngài mßy chßc năm trßi, sau 1975 mßi lß ra hßn là CS nßm vùng mang cßp bßc đßi tá nói là chßng cßn gißt ngài làm chi, cß nhßt ngài ít tháng rßi ngài sß chßt thôi. Quß vßy chúng nhßt ngài ß building Ngã Ba Ông Tß thì hßn tháng sau ngài qua đßi tßi đó.

Thßi gian này mßi linh mßc, giáo sĩ, nß tu, tßt cß đßu sß hßi, có ngßi không dám nhßn mình là linh mßc. Ngßi ta không thßy mßt linh mßc hay nß tu nào mßc áo dòng hay áo chùng thâm đi ngoài đßng. Không ai bßo ai không mßt ông cha hay bà sßeur nào mßc áo dòng xußt hißn trßc công chúng nhß trßc kia, ai cũng mßc áo qußn nhß ngßi dân thßng. Các linh mßc ß mßi đßa phßn hoßc mißn không đßc phép hßp mßt đßnh kß đß cùng nhau cßm phòng, suy nißm. Mßt liên lßc, xa cách vßi giám mßc bßn quyßn thì vßn đß thiêng lißng đßo đßc cá nhân và sinh hoßt xß đßo sß bß sao lãng và rßi nhißu đßu bê bßi sß xßy ra mà thôi.

Đßi vßi giáo dân, các đoàn thß, hßi cßu nguyßn... cũng hßt hoßt đßng. Vißc tß hßp mßt, hai, ba gia đßnh lßi vßi nhau đß đßc kinh cũng bß ngßn cßm. ß nhà thß trong giß kinh lß, ông cha cũng phßi giß mßm giß mißng nßi tòa gißng kßo bß gán cho cái tßi chßng phá cách mßng. Giáo dân thì coi chßng bß theo dõi... Vùng kinh tß mßi thì hoàn toàn không có nhà thß, không linh mßc. Khi các sĩ quan QLVNCH bß tßp trung tù cßi tßo thì tßt cß các linh mßc tuyên úy cũng đßu bß chung mßt sß phßn tù không bißt ngày vß. Trong khi tù cßi tßo cũng không đßc phép làm lß dù là làm riêng tß. Khi đßc thß vß thì không mßt ai đßc thi hành thiên chßc linh mßc, không đßc làm mßc vß, không đßc vß sßng ß nhà xß, không đßc coi xß đßo mà phßi vß sßng vßi gia đßnh tßn mát trong dân chúng, phßi trình đißn công an khóm phßng mßi tußn mßi tháng.

Những Tội Tích Của Công Sản Trong Giáo Hội Công Giáo

Tác Giả: Bác sĩ Nguyễn Tiến Cảnh, M.D.

Chúa Nhật, 12 Tháng 4 Năm 2009 12:15

Ngăn cách giám mục với linh mục, linh mục với giáo dân và giáo dân cách giáo dân vốn là chủ đích của công sản để làm tê liệt họ và để biến triết lý tôn giáo.

Sau các vụ thanh toán công giáo, Tòa Khâm Sát tòa thánh đến Đức Cha Nguyễn Văn Thuận, Giám mục Nguyễn Kim Điền, các linh mục có máu me, các dòng tu nam nữ trên toàn miền Nam, người công sản quay ra thao túng nội bộ một cách quy tắc bất kỳ Ban Công Giáo yêu nước, các tu sĩ và giáo dân gọi là cộng tin, trong đó có cả linh mục Thanh Lăng gọi là để giúp Đức Cha Nguyễn Văn Bình điểu hành giáo phận. Người công sản rất tinh khôn khéo quy tụ, họ nói toàn những điều «nhân nghĩa, đạo đức». Họ vuốt ve các giáo sĩ giáo dân phải hành động làm sao để «Tin Đói Đói Đói». Những câu nói đó chỉ là ngụy biện, là cái bẫy rất nguy hiểm, mục đích chính là phá vỡ và tuyên truyền. Người như đó, nông cạn thông minh là đúng nên biến xã hội một cách dễ dàng. Đâu có biết rằng có những điều u Tội Đói theo công sản xã hội chủ nghĩa của chúng ta đã Đẹp Đạo, họ công nhân Đói Đói Đói của chúng ta đã làm vỡ lòng đau và theo đường hướng XHCN, có khi còn biến kết án là phá hoại tình đoàn kết, là gián điệp. Linh mục Thanh Lăng, một giáo sư đời trước, vì hằng say mê nghiên cứu giáo hội và đất nước đã ùa theo đà cộng tin làm những điều quá liều lĩnh rồi trở về khi chết đã hội họp viết thư tố ý ăm năn, để biết xin Đói Khâm Sát Tòa thánh. Linh mục Chân Tín, chủ linh mục Nguyễn Ngọc Lan... một thời đi với công sản theo đà cộng tin mà dân Sài Gòn hội VNCH đã gọi là những ông cha công sản, thì bây giờ vô cùng. Bài giảng sám hối của linh mục Chân Tín được giảng tại nhà thờ DCCT ở đường Kênh Đói là phát súng lệnh và cũng là cái chốt của Chân Tín và Nguyễn Ngọc Lan biến họ và theo dõi.

Song song với thời gian đánh phá tôn giáo là thời gian đánh tội sản phẩm, lừa người dân thành phố đi kinh tế mới, đi tin, biến cùng hóa nhân dân, biến dân thành phố thành nghèo đói phải bán để trong nhà cái chổi, cái bát, đôi đũa đến cái gối... để sống qua ngày. Thanh niên trai tráng thì phải đi thanh niên xung phong, nghĩa vụ quân sự đi chiến trường Cao Mên. Thời miền Nam trở thành tiêu điều xơ xác, biến quốc tế phẫn nộ, Hoa Kỳ cấm vận vì tội xâm lăng Cao Mên biến quân sự. Đây quả là thời gian đen tối nhất, không một gia đình nào miền Nam mà không có mẹ già, con gái đi tù hoặc bị tước không biết ở đâu, ngày xưa thì một một vô tình. Nhà thì vỡ con gái đói khát, vợ biến thành bần tinh thần, biến công an phải ngày đêm theo dõi. Tình cảm thất hoang mang bất an, phải phòng, lo âu sợ hãi như vậy thì còn sống đâu mà chúng ta đi. Dân chúng miền Nam, cả hàng triệu người, lũ lượt tìm đường vượt biên, biến thành một hiểm nguy miền sao trốn thoát được cách để tài công sản. Chúng ta có một cuộc vượt biên di chuyển đến chính trị nào vĩ đại với trăm phần trăm hiểm nguy như cuộc vượt biên trốn công sản của dân miền Nam Việt Nam đã làm rúng động thế giới, đã biến hóa biến đổi duy nhất của những kẻ đã một thời tung hô chủ nghĩa công sản, những người công sản Bắc Việt, Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam Việt Nam hết mình như Bertrand Russell, Jean Paul Sartre và Raymond Aron... Thời giờ sáng một. Những tên phản chiến sáng một. Những công sản Việt Nam vốn những kẻ không chịu một một, phải đi đến khi chủ nghĩa công sản hoàn toàn sụp đổ ở Liên Xô và Đông Âu, biến thành Đông Đức biến xã hội vào năm 1989, rồi thêm kinh tế kiệt quệ thì họ mới chịu hé mở biến màn sứt để nhìn ra thế giới từ bên ngoài

Những Tội Tịch Cấm Công Sản Trong Giáo Hội Công Giáo

Tác Giả: Bác sĩ Nguyễn Tiến Cảnh, M.D.

Chúa Nhật, 12 Tháng 4 Năm 2009 12:15

làm trung gian. Muốn xin đi u gì thì phải qua trung gian là ủy ban công giáo yêu nước sau này biến thành Công Giáo và Dân tộc, ủy ban tôn giáo, chính quyền địa phương. Các chủ Xin-Cho bắt đầu xu hướng.

Ai dám nói là nhà nước không cho tự do tôn giáo? Có tự do địa phương, những phải xin thì sẽ có xét duyệt cho và phải có đi u kiện. Có khi đến xin cấp miễn năm trời không có hồi âm, hoặc có trả lời thì lại bị giới hạn. Công hội HĐGMVN xin phép ra mắt tổ chức san thu thập tôn giáo từ năm 1992 mãi đến năm 2001, bị văn hóa thông tin miễn cho HĐGM tổ chức và xu hướng biến mất biến tin phải «phù hợp với lợi ích của đất nước và Giáo Hội». Cũng lợi mất đi phần khúc kiện u Tổ chức Địch Địch Địch. Làm sao lợi ích của giáo dân có thể phù hợp với lợi ích của đất nước khi mà đất nước gần liên / đảng hóa với đảng CS? Ngoài ra biến tin lại chỉ được ra hai tháng mất liên và miễn liên chỉ có 100 tổ chức phân phát cho 25 giáo phận với hơn 7 triệu giáo dân. Ai được ai được? Các chủ Xin-Cho quyết là mất con sông cách trở có giòng nước xoáy.

Còn bắt bao nhiêu hội những xin cho khác nhau nữa, rồi rồi nó biến thành tổ chức chuyên biệt, tha hóa. Các ủy ban công giáo yêu nước, sau này trở thành Công Giáo & Dân tộc gồm Huân công Minh, Trường bá Cảnh, Phan khắc Tội, Thiển Cảnh.... thì biến mất mất trung thành với bác và đảng, mất mất đóng vai linh mục làm trung gian giữa Giáo Hội và nhà nước theo đúng đường lối của đảng, nó đã không thành công ở miền Bắc, những nó đã phần nào thành công theo ý hướng miền Nam. Chính các ủy ban này đã lũng đoạn Giáo Hội. Giám mục, linh mục, cha xứ nào muốn gì phải qua nó, có khi năn nỉ, có khi phải hối lộ... Tôi nhớ có thời linh mục nhà cảnh sĩ Hoài Đức muốn xu hướng biến sách nhà cảnh đoàn Lê báo Tổ chức. Mất số anh em thời trước làm sao có giới phép mà in thì ngài nói là số nhà Phan khắc Tội, những rồi cũng công khai sách nhà cảnh đầu mà tiến mất mất biến mang. Đảng và nhà nước muốn Giáo Hội phải đi qua các ủy ban môi giới giáo gian đó, mất mất chuốt linh mục có vẻ có con... mà cả HY, GM không ai dám đảng đến thì hối còn đâu là Giáo Hội tinh túy. Công sản đã phá nát Giáo Hội mà có người và biến đảng đảng coi như không bắt, biến đất miễn lý cảnh đất an ủi cho mất liên đảng tâm cơ dân, cho mất mất hi vọng khi nghi, mất mất quỳ lạy đảng cay hay mất hèn nhất biến... Công sản đã tạo ra mất xã hội cảnh quy, biến Giáo Hội phải phụ thuộc vào nó, liên thì có liên, vạ thì giới, đất thì có đất, nghĩa là mất mất liên liên công khai những ăn khớp với nhau và đảng như theo đúng đường lối của đảng. Những cái gì đảng thì đảng thì tuy đất không thể chấp nhận đất. Đảng và nhà nước cảnh uyển chuyển xoay biến bóp biến miễn đất đảng đất đảng đất huyết mất cảnh cảnh Bác và đảng. Tha hóa là thế đó. Mất Huân công Minh, đảng đi đi cảnh cảnh giáo phận Saigon kiêm Phó giám đốc Địch công viên, kiêm chánh xứ nhà thờ Địch Bà thì thế hối còn cái gì có thể thoát khỏi con mất cú vạ cảnh ông. Tuy nhiên sinh linh mục thì đã phải sàng lọc để địa phương, khi đến đất công viên thì đã có Huân công Minh, mất mất cảnh công trình và kiểm soát huấn luyện, rồi rồi cảnh khi đất cảnh phong cảnh linh mục lợi phải qua mất mất kiểm cam go nữa. Đất cảnh làm linh mục hay không là lúc này. Chuyển cảnh vàng, cảnh tiến đã xảy ra, ai cũng bắt cảnh. Không có tiến không có vàng biến đất cảnh cảnh thì ai cũng thế. Giáo Hội miền Bắc trước 1975 đã cảnh «quí hiếm biến biến quý hiếm», linh mục chui, cảnh phần cảnh đóng cảnh cảnh tiến u cảnh công viên liên đất cảnh công viên cảnh cảnh đất cảnh không đất đảng CS kiểm soát hoàn cảnh cảnh cảnh trình huấn luyện linh mục. Rồi khi nhà nước cho phép mất đất cảnh công viên và kiểm soát cảnh cảnh sinh tiến tiến vào cảnh công viên, trong

khi huấn luyện, đến lúc tất nghiệp phải được phong chức linh mục, ai có thể bỏ o để m để ng CS không gài ng&#i c& a h vào hàng ngũ linh mục rồi giám m&c...? Các tôn giáo khác đã có thì làm sao công giáo lại thoát khỏi được? Đây là một tội t&nh r&t nguy hi&m mà c&ng s&n đã đ& làm trong Giáo Hội. Làm sao mà tẩy rửa cho sạch?

Ng&#i c&ng s&n có đ& m&i mánh khỏe đ& gài ng&#i. Tr&#c tiên còn vì công việc m&c v&, nhu cầu đ&o nên c&n phải giao thiệp ngo&#i giao, liên lạc, phải quà cáp bi&u xén làm thân với chính quy&n, đến dà rồi có đi có lại như u như t v& nhau. Tôi đã thấy một linh mục tr&#c kia r&t hiền lành đ&o đ&c v&y mà sau này như u như t bê b&t đ&n đ& có lúc say s&a làm một c& th& đi&n và nhân phẩm. Hỏi ra tại sao lại như vậy thì ngài tr&#i vì phải ngo&#i giao với chính quy&n nên chén anh chén tôi m&i ra nông nổi này. Rồi u vào rồi thì cái gì xảy ra ai mà làm cho đ&#c mình. Tình và Ti&n là hai thứ đã t&ng làm như u như t điều đ&ng. Một là phải qui hàng phục vụ cho ch&, hai là phải cầm nín không nói không tr&#i. Nếu nhân một khi đã b& thu&n hóa thì còn đâu là lý trí, đâu là lý t&ng. Tôi sao một đ&a phải tr&ng ngôi giám m&c c& m&y ch&c năm mà Giáo Hội không làm sao gì quy&t đ&#c? Bởi vì nhà n&#c không đ&ng ý về giám m&c do Giáo Hội đ&ng. Chỉ khi nào Giáo Hội đ&ng ng&#i mà h&#ng ý hay Giáo Hội chấp nhận ng&#i h& đ&c thì tòa đó mới đ&#c gì quy&t. Lúc đó có thể về giám m&c đó có v&n đ& đ&y? Cái di s&n đó không biết bao giờ mới phai nhạt đi đ&#c n&i Giáo hội. Nó đã có, đang có và v&n còn. Tại n&n này không cho xảy ra ở Việt Nam mà ở tất cả những n&#c c&ng s&n. Một Ba Lan với t&ng giám m&c Stalislav Wielgus đã phải từ chức ngay hôm như n ch&c TGM Vaxava ngày 8-1-2007 là một điển hình.

Đó phải chăng là tội do tôn giáo mà để ng ban cho? Khi nói là tội trời hay tội m thì ta thấy ng nghĩ là ng&#i dân đ&#c tội do suy nghĩ và hành đ&ng về m&i chuy&n. Những thế ra lúc đó nó chỉ có nghĩa về một kinh tế mà thôi. Kinh tế Việt Nam suy sụp quá mức nên phải chuy&n đi từ kinh tế chỉ huy qua kinh tế thị do / thị trường, những hệ quả chịu đựng hoàn toàn cái ru&t CS, h& còn thêm vào sau danh từ Kinh tế thị trường 4 tội ng tr&ng c&ng ng&ng và ng&#c đi&i là «theo đ&nh h&ng xã hội chủ nghĩa». Tất cả các loại tội do khác như dân chủ, nhân quyền, báo chí / ngôn luận v.v... thì chỉ là trò tuyên truyền b&p b&m mà thôi. Riêng về tôn giáo thì h& v&n rêu rao quy&ng bá là cho tội do tin ng&#ng đ&y, những thế ra h& có đủ thế ngh& đ&nh, pháp luật về tôn giáo đ& tr&#i bu&c tôn giáo làm cho tôn giáo hết chức c&a, hay đúng ra h& cho tôn giáo tội do khi việc làm của tôn giáo có lợi cho đ&ng họ&c n&m đ&#i s& ki&m soát của đ&ng. Đi ra ngoài việc kiểm soát của đ&ng hay có đôi chút để ng vào huyết mạch của đ&ng thì tuy&t nhiên không đ&#c. Vì vậy khi nói truyền với ng&#i c&ng s&n thì đi&u gì cũng đ&#c c&, những thế ra nó không xảy ra như là h& nói. Cần nhìn những việc tr&#c một và gần đây như t thì đ& biết: Về Tòa Khâm x&, về Thái Hà và những về dân oan khi&u ki&n b& một đ&t m&t nhà thì đ& biết. Những c&ng s&n có bao giờ nhân nhượng ai một ly ông c& nào đâu.

S&ng với một ng&#i không biết đi&u đã là khó, nói chi phải đi&u tho&i với một chính quy&n toàn tr&#c chấp nhận những đi&u do h& đ&a ra mà thôi.

ĐÔI LỜI KẾT

Người Việt vẫn còn nhớ khi còn ở trong tù học tập cải tạo. Mỗi khi tù cải tạo phát biểu ý kiến đều phải xác nhận lập trường của mình trước: «Tôi xin đứng về phía nhân dân và nhà nước...». Điều đó có nghĩa là anh muốn nói gì thì nói, đả kích hay ca tụng, nhưng luôn luôn phải đứng trên lập trường của nhân dân. Mà nhân dân thực là Đảng và Nhà Nước. Đi ngược lại cái cốt lõi, huyết mạch đó là không được. Mác đã nói: «Tôn giáo là thuốc phiện mê hoặc con người», là «kẻ thù của nhân dân» thì phải hiểu là tôn giáo không có chỗ đứng trong công xã hội. Cần nhìn việc làm của họ thì hiểu ý họ. Đảng nghe những gì công sản nói. Đảng hy vọng đổi thoai với công sản để có thể cải hóa họ. Chính đảng thế Nga Xô Yetsin, mặt đứng về phía công sản nòng cốt kẻ thù đã tuyên bố: «Công sản không thể thay đổi được, chỉ có phải bỏ nó đi mà thôi».

Vậy thì muốn sống với công sản, hòa giải với công sản để giải đởo và hành đởo, người Kitô hữu chỉ có thể dùng trí thông minh, sự khôn ngoan và niềm tin của công quy tụ của mình mà quy tụ đởn, như Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolo II đã nói: «Hợp tác nhưng đở kháng».

Đảng thế chúng ta cũng phải cứu người như mặt giám mục Việt Nam đã nói: Đảng trên quan điểm loài người mà xét thì thật đáng thất vọng. Chúng ta hãy cứu người và cứu cái gì là người cứu cứu của chúng ta được thể hiện bằng những hành động công thiện [12].

Bên phía của Giáo Hội, của mặt và giáo dân là rao truyền Tin Mừng, cải tạo xã hội để giúp con người biết thế yêu nhau như Chúa đã dạy. Muốn vậy thì công bằng và công lý phải được thực hiện. Xã hội có công bằng và công lý thì chính quyền cần phải có luật pháp phân minh và luật pháp phải được thi hành mặt cách công bằng.

Xã hội nào vẫn còn cảnh người bóc lột người, kẻ có quyền hà hiếp người yếu thế thì đó vẫn còn cảnh bất công, chưa có công lý.

Tôn giáo cần phải phải hợp với chính quyền, giúp chính quyền, thúc đẩy chính quyền bằng mặt cách được thực thi công bằng và công lý để biến cải xã hội ngày càng tốt đẹp hơn, nghĩa là khi chính quyền đi ngược lại lòng dân, làm điều thất đức, gây cảnh bất công trong xã hội thì tôn giáo / người Kitô hữu có bên phải lên tiếng yêu m trở nên kẻ thù của hà hiếp

Những Tội Tịch Cấm Công Sự Trong Giáo Hội Công Giáo

Tác Giả: Bác sĩ Nguyễn Tiến cßnh, M.D.

Chúa Nhật, 12 Tháng 4 Năm 2009 12:15

[13], bởi vì loan báo Tin Mừng không phải là chỉ phục vụ phần hồn mà bỏ quên phần xác, cũng không phải chỉ quan tâm đến phần hồn của cá nhân mà lãng quên những người khác xã hội trước mắt [14].

Đó phải chăng chính là sự Phúc Âm hóa lòng dân theo một cách thức và cần thiết, không vì lợi ích lý thuyết.

Đạo và Đời không thể tách rời nhau ở đời này.

Fleming Island, Florida 22-3-2009

[1] Việt Nam, tuy đã mở cửa phần nào về kinh tế và tôn giáo, nhưng màn sự không còn hiện diện, những câu chuyện còn công sự. Tuyên bố cho Tự Do Dân Chủ những vấn đề áp dụng để tài toàn thế giới. Do đó ta có thể coi VN vừa là nước công sự vừa là nước hậu công sự. Vì vậy việc tìm kiếm những cách xây dựng một Giáo Hội đích thực quả là khó khăn, đòi hỏi những người xét thấu sâu sắc, khôn ngoan và hành động theo những quy định.

[2] Đức HY Stepinac là một TGM có tinh thần quả cảm gia mãnh liệt, chúng ta Phát Xít và CS một cách quy định, không nhân nhượng. Ngài bị CS Hung bắt tù khổ sai 15 năm. CS tàn ác và ngay bây giờ vẫn né tránh không nói đến tên ngài. Chúng ta gọi Việt Nam, người ta cũng rất sợ, cũng quy né tránh khi phải nhắc đến một Đức Cha Nguyễn Kim Điền, một HY Trần Như Khuê, một cha chính Nguyễn Văn Vinh của Hà Nội, một thầy giáo Nguyễn Quốc Xuân Đoàn, thầy giáo Nguyễn Ngọc Đông, Hồng Yên v.v....

[3] Người Việt Nam tôn trọng chính trị CS ở hải ngoại có đóng một bia đá để ghi nhớ những suy nghĩ nhân đã chết trên đường biên giới Nam Đông, những đã bị nhà cầm quyền CSVN dùng ngoại giao áp lực chính phủ Nam Đông phải phá bỏ đài tưởng niệm đó trong khi họ vẫn kêu gọi xóa bỏ hận thù để hòa giải dân tộc xây dựng đất nước.

[4] Người ở Saigon, Internet

[5] Phúc âm Matthew 4: 10

[6] Đức Cha Trần Như Khuê và cha Quỳnh, thế kỷ, đã gặp Thượng Tổng Giám Mục Phạm Văn Đông và Thượng Tổng Giám Mục Nguyễn Văn Ban Liên lúc giữa nhà nước và Giáo Hội và Thượng Tổng Giám Mục đã chọn ông Luật sư Nguyễn Văn thành Vinh, một người Nam tỵ nạn làm đại diện cho chính quyền. Đức Cha Khuê không đồng ý, muốn một người đi đại diện không phải là người công giáo. Cuối cùng, nhà nước thì chọn một mình thành lập ban liên lạc những người công giáo yêu tự do yêu hòa bình, gồm các linh mục Vũ Xuân Kỳ, Nguyễn Văn Tiến và hai linh mục tỵ nạn ra Bắc là Hồng thành

Biên và Võ thành Trinh. (Tài liệu Nguyễn Văn Lạc)

[7] Đ&c GM Trần nh Khuê b& giam l&ng, cô l&p trong tòa giám m&c h&n 20 năm. Hàng ngày ngài đi bách bộ đ&c kinh trên sân th&ng, v&t chân ngài đi nhi&u đ&n n&i đã t&o thành m&t đ&ng mòn in h&n trên g&ch nh& linh m&c Nguyễn h&u Lạc đã đi&n t& trong bút ký TÔI PH&I S&NG n&i trang 19. Sau 1975 ĐC Khuê đ&c đi Roma và Pháp. Lạc n th& hai đi Roma lãnh ch&c H&ng Y, khi tr& v& n&c qua ng& Moscov v& t&i Hà n&i thì ngã b&nh và ch&t m&t cách m&ám, m&c dù tr&c đó ngài r&t kh&e m&nh, không b&nh ho&n.

[8] Tài liệu Nguyễn Văn Lạc

[9] Đ&i Ủy Ki&u duy Vĩnh k& là ông b& giam t&i tr&i C&ng tr&i 15 năm. Trong s& h&n 60 ng&&i theo đ&o Thiên Chúa Giáo b& b&t giam t&i đây, t& linh m&c đ&n giáo dân đ&u b& m&ng t&i đây. Không có ai tr& v&. Đ&c bi&t có cha Nguyễn Văn Vĩnh, ng&&i n&i ti&ng vì ch&ng đ&i Đ&i t&ng De Lattre De Tassigny trong vi&c x&p ch&ng&i t&i nhà th& l&n Hà n&i. T&t c&nh ng&ng&i công giáo trên đ&u b& k& lu&t đ&a vào giam & hang đá, trong đó r&t l&nh, không ai có th& s&ng sót sau m&t tu&n l& (Ký &c c&a Ki&u duy Vĩnh)

[10] Phúc Âm Matthew 26: 41.

[11] Lời m&t HY

[12] ĐMT. Chính sách đàn áp Kitô giáo hi&n nay t&i Vi&t Nam

[13] Phúc âm Luca 10: 29-37

[14] H&c Thuyết Xã Hội Công Giáo s& 62.

Các bài Hoang Hieu đã đ&a lên

Có 1 đ&c gi& góp ý »

Tran Văn Ki&m | 07:29 | 3-28-2009

Cám &n Bs Nguyễn Tiến c&nh. Đ&c bài Bài Bs vi&t mà n&c m&t tôi ch&y xuống dòng dòng. Tôi c&m ph&c giáo dân Hà N&i vì đ&c tô luy&n trong kh& c&c mà h& m&i anh dũng nh& ngày nay. Cs di chuy&n tòa án x& dân Công giáo t&i đ&a đi&m m&i h&u gi&m thi&u dũng khí c&a các b& cáo, ng& đầu l&i l2m cho t&ng ngàn ng&&i xu&ng đ&ng y&m tr& các b& cáo, gây nên m&t ti&ng vang r&n ra kh&p th& gi&i. Chúng ta c& đ&i mà xem: con cái các thánh bi&t b& m&ng vì đ&o s& l&ng ch&n b&c. Đ&c H&ng Y T&ng qua đ&i đã đ& l&i m&t câu trăng tr&i: Tôi không c&n vòng hoa ch& c&n Thiên Chúa m& vòng tay đón tôi là m&ng r&i. Không vòng hoa d& tàn mà mong đ&c l&n vào vòng tay c&a Thiên Chúa th&ng yêu. Ôi! t&t đ&p bi&t bao g&ng các v& (đ&c Bs Tiến c&nh đề cao, tôi xin trích)”M&t HY Trần nh Khuê, Hy Trần Văn Căn, Hy Phạm đình T&ng, m&t cha Chính Nguyễn Văn Vĩnh, m&t th&y gi&ng Đ& Bá Lunh & x& Ng&c Đ&ng, H&ng yên và bi&t bao ông trùm ông ch&ng đã ph&i ch&t r&c tù vì quy&t gi& ni&m tin” (Ng&ng trích đ& r&i tái trích) “H& ch&t mà không đ& cho ch& t&ch, t&ng bí th&, th& t&ng ...phân &u”